

קעמפ 'אורח של משיח' תש"פ

דף לימוד ט' כסלו

אה קורה?

ט' כסלו התקל"ד, התקפ"ח | י' כסלו התקפ"ז

הידעיתו?

« האדמו"ר האמצעי נולד בט' כסלו ה'תקל"ד והסתלק לאחר 54 שנים בדיוק, בט' כסלו ה'תקפ"ח. בכ"ח תשרי ה'תקפ"ז נאסר לאחר שהלשינו עליו שהוא שולח כספים לארץ ישראל, וזייפו את מכתביו כאילו הוא שולח את הכספים למטרות אחרות ואסורות, לפי חוקי הממשלה. הוא הוכיח שכל ההלשנות הן שקריות, ושהכספים ששלח הם לעזרה לעניים. שר המחוז חקר את המלשין מויטיבסק ואת האדמו"ר האמצעי. במהלך טענותיו פנה המלשין אל האדמו"ר האמצעי בתואר 'רבי'. הרבי הסב את תשומת ליבו של השר לכך, והוא אמר למלשין 'די לנבוה!' פני המלשין מויטיבסק חפו מול הערתו של השר והוא הלך משם בבושת פנים. »

« בי' כסלו ה'תקפ"ז השתחרר מהבית בו ישב במאסר, השומרים עזבו את הבית ומיד התמלא הבית בחסידים, והרבי החל לומר חסידות. כן כן חישוב מהיר אומר ששנה לאחר מכן, בזמן שכל החסידים התכוננו לחגוג את חג הגאולה, הם קיבלו את הידיעה המרה על הסתלקותו של האדמו"ר האמצעי. »

א קו"א פינטאעלע

ט' כסלו התשנ"ב

בעולם שלנו, ה' יצר כעין מסך מפריד בין הרוחניות לגשמיות, לכן הגשמה שלנו רוצה רוחניות, והגוף רוצה גשמיות. המסך הזה לא נותן להם להתחבר. לעיתים נראה כי הרע גובר וצודק, נראה שלצדיק רע ולרשע טוב וכל מיני תופעות משונות שאנחנו יודעות שהן לא אמת.

מתי יקרע המסך המפריד ונראה את החיבור בין הגשמיות והרוחניות?

בגאולה השלימה! אז השכר של הצדיקים יהיה בגשמיות. אם חלילה ירצה אדם לקטוף תאנה בשבת, תצעק עליו התאנה 'שבת היום'. או אז יהיה לה' דירה בתחתונים, יהיה חיבור הדוק בין הגשמיות והרוחניות. העיניים הגשמיות שלנו יראו אלוקות ממש!

אז איפה אני בכל הסיפור הזה?

אם זו המטרה שה' הוריד אותנו לעולם-לבנות לו דירה פה למטה, בעולם הגשמי-אז זה התפקיד שלנו, להחדיר אלוקות בכל פעולה גשמית, בגוף הגשמי שלנו, ובהגבלות הגשמיות שנראות לעינינו. כשאנחנו מתמקדות במטרה הזו גם כשאנחנו עושות פעולות שנראות גשמיות לגמרי, כמו אכילה ומשחקים, אנחנו מכינות את העולם הגשמי לגילוי האלוקות שתהיה עכשיו בגאולה. רק שהמסך הזה עדיין מסתיר על האמת ואנחנו לא מצליחות לראות את החיבור בעיניים גשמיות.

אבל מאיפה יהיה לי כח לעשות את זה?

החיבור הזה נמצא אצל הצדיקים, והם נותנים לנו את הכח לעשות את זה. במיוחד ראו זאת אצל האדמו"ר האמצעי: מסופר עליו שאם היו חותכים את האצבע שלו חלילה, לא היה יוצא דם, אלא חסידות. הגוף הגשמי שלו היה מחובר לגמרי עם הרוחניות והוא פשוט היה חי מהחסידות. האדמו"ר האמצעי הסביר את דברי החסידות בצורה רחבה ומובנת עד שהשכל הגשמי של היהודי הלומד את תורתו מתמלא בתורת החסידות האלוקית. בזכות זה, האדמו"ר האמצעי זכה שה' ישלים וימלא את חיו גם בגשמיות (ולא רק ברוחניות, כמו כל הצדיקים). בכך שהוא נולד והסתלק באותו יום. כשאנחנו לומדות חסידות, המחשבות המבלבלות שלנו מסתלקות, ואז אנחנו פנויות למלא את שליחותנו, למלא כל פרט ופרט מחיינו ברוחניות ובאלוקות.

רגע, רגע, רגע, מה אני הקטנה יתרום לכל העסק הזה?? היו כבר מלאאאאא אנשים טובים וגדולים וצדיקים שעשו את זה בדורות הקודמים, שדאגו לחיבור הזה שיוביל בסופו של דבר לחיבור הנצחי בגאולה אבל כמה אפשר לחבר ולחבר???

אז זהו, שמה שנשאר לנו זה רק לפקוח את העיניים ולראות את החיבור הזה. אנחנו כבר בפנים, יש חיבור! הגאולה כבר כאן! הפעולות שאנחנו עושות עכשיו זה רק כדי שהעיניים שלנו יפתחו ויצליחו לראות את החיבור הזה.

רק לפתוח?? אז איך פותחים??

כשמשתמשים בעיניים ובכל האיברים לקדושה ולרצון ה', כל הגוף שלנו מוכן ומתחיל להרגיש את האמת-את האלוקות, את הגאולה.

ומה שהכי פותח את העיניים וממש עושה קולע להסתכלות שלנו, זה לימוד ענייני גאולה ומשיח, זה עוזר לנו לראות ולהרגיש את הגאולה כאן ועכשיו.

מזהה את עצמך בתמונה?

חיילת יקרה!

לפניך מקרים אמיתיים (בעצם.. כמעט אמיתיים): שייכי בין המקרה לדמות מהקעמפ.

העזרי בתרמילון:

הקולעקאפית רבקי, הקולעקאפית מוסי, הקולעקאפית חיהלה, הקולעקאפית מירי, הקולעקאפית שיינא, הגנרלית סטרנא והגנרלית שיינא, המחטית מושקא והמחטית דבורי, אני בעצמי.

2:32 בלילה

רק שפתייה נעות ופסיעותיה אינן נשמעות. היא לוחשת לעצמה - לאזניה - "קדקוד קבל. איתרתי את החפץ, האוצר". היא התקרבה לשם, מקפצת בשמחה אך בשקט, ואז עם קולע היא הגיעה לדבר שעליו פיללה רבות - למרכז המקפצה.

5:00 לפנות בוקר

הדירה נמה את שנתה. עדין לא האיר השחר. והיא יושבת, נשענת על השולחן. אין. נגמר. פשוט כלו כל הקיציץ. אין לה גרביים למחר. בעצם יש. אבל אין לה זוג תואם. רק גרב שחורה ולבנה.. אם היא תלך כך מחר כל הקעמפ יצחק עליה.

ולפתע צץ במוחה הרעיון. לא רק היא תלך עם גרביים לא תואמות, אלא כל הקעמפ! וכך נולדה פעילות הגרביים.

הן ישבו מול המחשב.

עשרות טבלאות למולן, שיבוץ סירות ובקשות של חיילות, ורצון עז בליבן - שלכל חיילת יהיה הכי טוב! אבל איך עושים את זה לאלף חיילות?

כמה דקות של שיקול דעת, והן החליטו - בקעמפ הן יעשו הכל כדי שכל חיילת תרגיש הכי טוב שיש! החיילות של הרבי!

עכשיו אתן מבינות למה היה כל פעילות 10 פעמים יחי ופעמיים פסוקים, סולו אישי לכל חיילת ורעבע טיים גדודי?!

היא הייתה שם. בקעמפ.

בדירה. עם שוקולד ושמיכה. עם כולן.

היא יצאה עם כמה מזוודות מלאות מהקעמפ, לא הייתה צריכה מקפצה כדי לקפוץ בחיות המסדר, הכריזה יחי כמו שצריך, ופשוט הייתה שם, חיילת אמיתית של הרבי.

כן, זו את.

גם את כאן בתמונה!!!

16:00 אחר הצהריים

מזוודה ללא גלגל ימני קדמי אחוזה בידה. החום כבר בלתי נסבל, וריח של התחלה חדשה מורגש אצלה. היא מניחה לרגע את המזוודה, פותחת מפת דרכים ענקית שחוסמת את המעבר במדרכה. איפה זה נמצא?

היא מגיעה איכשהו לאיזור שקט עם קצת בניינים. אין איש באיזור. ופתאום היא מגלה אותו. האולפן.

15:00 בצהריים. בין זום לזום

היא נכנסת למטבח. יש שם ריח של צ'ונט. ולא, אף פעם בקעמפ לא אכלו צונט. היא מחליטה באחת - בקעמפ הזה אנחנו נדאג שהחיילות יתפקדו כמו שצריך במטבח. פתחה ארונות, הציצה במקרר, אך בין המצרכים לא היה ממש קשר.

הפשילה שרווליה, הודיעה ברמקול להביא מצרכים וחישי מהר העוגיות היו מוכנות. בטוח יצא טעים!

לצוות הקעמפ זה באמת יצא טעים. עוגיות בטעם צ'ונט.

חום איימים. שרב. חמסין. לדירה פעילימודים אחת נקלעה. החולצה האפורה עם הכיתוב הצבעוני נחמדה רק למראית עין. בפועל - היא חמה. ולה - רותח ממש... יוצא ממנה אדים! "טויב חברות, בואו נלך לכריכה" היא אומרת, ואכן מקירי זועקת - כך לא מחכים באמת!!

באותה שניה נולד לו סיפור השבת.

לקראת ערב

הפעם הן שתיים. היא והיא. וחם להן. ממש.

החדר רותח, ומנוחת הלקראת ערב שלהן לא עריכה. למה צריך שמיכה במדבר יהודה?

וגם הן רוצות להרוויח כמו החיילות! גם הן רוצות תכנית ערב במיוחד בשבילן!

ואז מתרקם לו הרעיון.

חיש מהר הן אצות רצות לפעילימודים, ומוסרות לידיהן את שמיכותיהן. והפעם - גם הן יהיו שם בתכנית.

אאך דא קוואע

פתחי את עיניך ואת עיני משפחתך,

הסבירי למשפחתך את מה שלמדת כאן בדף הלימוד.

או לחילופין למדי קטע נוסף של ענייני גאומ"ש.